

ᄃ

ისევ სდუმან ველები,
ან ცხოვრება რა იყო!
სადღაც მთელი დღეები
შავმა ფიქრმა წაიღო.

შენ, ძვირფასო, რას ამბობ!
ქარი ხმელეთს მოიარს.
მაშინ იდგა საღამო
და ვუსმენდი როიალს.

ისევ გაჩნდა ეს ბედი,
კიდევ ცოტა მადროვე.
მე ოთახში შევედი,
მთვარე გარეთ დავტოვე.

ისევ სდუმან ველები,
ან ცხოვრება რა იყო!
სადღაც მოელი დღეები
შავმა ფიქრმა წაიღო.